

L'ACTUALITAT

COMARCAL

Director executiu: Xavier PORCEL. **Redactora en Cap:** Carme SERRADELL.
Redactors: Frederic NADAL - Paco CUEVAS - Marc BOTEY i Joan Manuel JUBANY. **Dibuixant:** Ramon VILANOVA (Ravi) - **Fotògraf:** Antoni ALCALDE.
Col·laborador fotografia: Ramon FERRANDIS. **Distribució:** Xavi Balaña. **Redacció i Administració:** C/. Indústria, 40 Tel. 870 09 00. **Publicitat:** L'ACTUALITAT, Tels. 870 09 00; 870 39 08; 870 21 66. **Imprimeix:** BENGAR, C/. Isabel de Villena, 50, Granollers. **D. Legal:** B-34273/1982.

La Generalitat ens margina

Des dels seus inicis l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal ha tingut com objectiu prioritari donar a conèixer a les Institucions de l'Estat i de la Generalitat la nostra realitat periodística i la nostra precària situació econòmica. És voluntat de la Junta fer entendre als seus associats que les nostres publicacions han de sobreviure pels esforços personals de cadascuna d'elles, i no han d'esperar de l'Administració cap més favor que els que es donen a la resta de la premsa. Conseqüència d'aquestes pressions, es van dictar normes, per part de la Generalitat, per la concessió dels ajuts genèrics. Per part de l'Estat no hem aconseguit encara estar en igualtat de condicions amb la Premsa diària.

Una altra discriminació que hem patit, que patim, i que ens temem continuarem patint és la recepció de publicitat de les Institucions. L'Estat ens ha ignorat totalment i la Generalitat també, a excepció de petites experiències. Se'ns va dir que espantava a les Distribuïdores haver de contactar amb 150 revistes d'arreu de Catalunya. Perquè això no fos excusa, la Junta elaborà un dossier dels nostres associats per periodicitat, per comarques, per tirada... I si això era insuficient, ens comprometiem a fer la tramesa dels originals publicitaris, a rebre els comprovants i a fer les gestions de pagament individual. Tot això no és una teoria, s'ha dut a cap. Hem parlat amb diferents Departaments de la Generalitat i els hem fet saber la nostra oferta. La resposta ha estat tan migrada que ens veiem obligats a fer

pública la situació i a denunciar-la amb els mitjans de què disposem i que, com podran comprovar, són amplis i arriben a l'opinió pública amb precisió i amplitud. Premsa Comarcal és la tercera publicació de Catalunya i oblidar-la és oblidar una de les àrees que més han treballat per la catalanització del País.

La darrera mofa la tenim amb la Campanya endegada pel Departament de Cultura: «Catalunya, endavant amb la Cultura». Vam parlar personalment amb el Conseller del Departament, que ens va prometre que entrariem en la Campanya. Hem pogut comprovar que no ha estat així. Vam voler saber les raons. Hem anat rebotent del dissenyador al distribuïdor, i d'aquests als responsables de la Conselleria, i hem vist coses que ens fan sospitar que darrera de tot això s'amaguen massa interessos que la nostra ètica periodista no ens permet de denunciar, però que estem esbrinant per posar a la llum pública si cal. I caldrà si ho podem demostrar.

Sabem que el Servei de Promoció de Premsa ha treballat per poder coordinar tota la publicitat que la Generalitat genera, i que interessos obscurs no han pogut fer possible que això passi per unes soles mans. Cada vegada que ens veiem marginats, que és cada vegada que la Generalitat llença una campanya, ens fan voltar com virolles. Si volem esbrinar qui són els responsables, tothom se n'escapa, carrega el mort a un altre i la Premsa Comarcal queda, com sempre, marginada.

Cuando un amigo se va

Pocas veces en mi vida he sentido un nudo en la garganta cuando he visto enterrar a una persona. Se me han muerto familiares, amigos, compañeros y personas allegadas a mi entorno social, pero la muerte de **SALVADOR CAMPOY**, fue como algo esperado pero que crees que no sucederá, y cuando llegó abatió mi ánimo en lo más profundo de mi ser. Era un hombre sencillo, inteligente, amable con todos, preocupado por los problemas que tenía nuestra ciudad, cultivaba con gran maestría la AMISTAD, era consecuente con su actitud política pero la anteponia al sentido común de ser útil a Granollers desde su «escaño» en la primera Legislatura Municipal de Consistorios Democráticos. Estuvo sólo como representante de un partido político pero en realidad todos los demás miembros de Consistorio estaban con él. Lo consideraban como alguien que hacía de moderador, y que ante las divergencias establecidas democráticamente, hacía de árbitro, aunque su voto solitario poco podía cambiar el rumbo de lo discutido.

Creo no equivocarme cuando intento hacer un juicio justo de su personalidad, aunque también reconozco que mi amistad con él pudiera parecer parcial, pero estoy seguro que muchos ciudadanos de Granollers están de acuerdo conmigo, más aún, hay gente que podría argumentar mejor la gran personalidad del amigo desaparecido.

Sirva desde estas líneas mi sencillo y modesto homenaje a un gran hombre que le fue arrebatada de manera brutal lo más apreciado del ser humano, cual es LA VIDA.

DESCANSE EN PAZ.